

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3209/2018
06.11.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, др Илије Зиндовића и Божидара Вујичића, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Горан Белић, адвокат из ..., против туженог ББ у ..., чији је пуномоћник Живан Јеремић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3141/17 од 14.08.2018. године, у седници одржаној 06.11.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3141/17 од 14.08.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П1 1467/16 од 08.05.2017. године, ставом 1. изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца па је обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете исплати укупно износ од 400.000,00 динара и то: на име накнаде због умањења животне активности износ од 330.000,00 динара и на име накнаде за претрпљене физичке болове износ од 70.000,00 динара, све са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом 2. изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 206.800,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3141/17 од 14.08.2018. године, укинута је пресуда Основног суда у Крагујевцу П1 1467/16 од 08.05.2017. године и одбијен тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужени да му на име накнаде нематеријалне штете исплати укупан износ од 400.000,00 динара и то: на име накнаде због умањења животне активности износ од 330.000,00 динара и на име накнаде за претрпљене физичке болове износ од 70.000,00 динара, све са законском затезном каматом од дана пресуђења па до исплате у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде. Ставом 2. изреке, обавезан је тужилац да туженом на име трошкова парничног поступка исплати износ од 159.750,00 динара у року од 15 дана.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је благовремено изјавио ревизију из свих законом предвиђених разлога из члана 407. ЗПП.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 55/14) и утврдио да ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а на друге битне повреде се у ревизијским наводима не указује.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је дана 10.11.2006. године, у време док је радио код туженог на пословима возача аутобуса претрпео повреду на раду. До повреде је дошло у саобраћајном удесу када је због отказивања кочница аутобусом ударио у дрво и степенице куће. Том приликом задобио је тешке телесне повреде ближе описане у првостепеној пресуди, а претрпео је физички бол и код истога сходно налазу вештака медицинске струке постоји умањење опште животне активности од 15%. Против тужиоца је вођен кривични поступак, али је исти правноснажно ослобођен одговорности за тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ. Према исказу самог тужиоца исти је у току маја и априла 2008. године прибавио лекарско уверење како би се запослио у "ВВ" као возач а лекарско уверење му је било потребно везано за његову психофизичку способност за обављање посла возача, који је прегледе успешно прошао и на основу назначеног лекарског уверења је ушао у процедуру заснивања радног односа код новог послодавца. Тужени је истакао приговор застарелости потраживања тужиоца обзиром да је исти тужбу поднео дана 22.07.2011. године. Првостепени суд налази да лечење код туженог није завршено, али је Апелациони суд у Крагујевцу био другачијег становишта, па је након отварања расправе укинуо првостепену пресуду и одбио тужбени захтев тужиоца налазећи да тужилац није доказао да лечење није завршено већ напротив да је прибављање лекарског уверења у мају и априлу 2008. године утврђено да је исти психофизички здрав за обављање послова возача. Ради се о уверењу о општој здравственој способности, што указује на чињеницу да је обољење код тужиоца добило свој коначни облик у мају и априлу 2008. године. Тужилац је након тестирања у августу 2008. године започео рад у предузећу "ВВ" у

Апелациони суд налази да је протекао и субјективни и објективни рок застарелости везано за реализацију права за накнаду штете обзиром да се критични догађај десио 10.11.2006. године, а тужилац је тужбу поднео тек 22.07.2011. године, а лечење је завршено маја 2008. године, што значи након протека рока од три године. Тужилац је сходно члану 376. став 1. ЗОО потраживање могао остварити у року од три године од дана сазнања, а дан сазнања је најкаснији дан када је сазнао за коначни облик болести, а то је мај или април 2008. године. Пре тога тужилац није предузео било коју правну радњу ради остварења свог потраживања пре него што је поднео тужбу а коју је поднео 22.07.2011. године, па је тужбени захтев одбио као неоснован. Почетак рока застарелости не може се везати за окончање лечења већ од тренутка када је сазнао да здравствено стање лечењем не може у потпуности санирати, тј. субјективни рок почиње тећи од оног тренутка када је оштећени сазнао да је његово обољење попримило трајни карактер. Према утврђеним чињеницама право за накнаду тражене штете је застарело.

Ценећи наводе из ревизије, Врховни касациони суд налази да су исти неосновани. Другостепени суд је на правилно утврђено чињенично стање правилно применио материјално право – одредбу члана 376. Закона о облигационим односима. Нису од значаја наводи из ревизије да вештаци медицинске струке нису дали мишљење у том смислу да је лечење завршено, већ напротив њихов налаз стоји у прилог тврдњи тужиоца да је његово лечење је завршено и да његово здравствено стање је непромењено не на боље. Ово из разлога што објективни рок застарелости потраживања накнаде штете предвиђен чланом 376. став 1. ЗПП (три године) почиње да тече од момента када је тужилац сазнао да је постало извесно да се његово здравствено стање не може у потпуности санирати. Правилно је утврђено да је то тужилац сазнао најкасније у мају 2008. године, а када је прибављао лекарско уверење о општој здравственој способности ради заснивања радног односа у предузећу "ВВ". Тужба је поднета дана 22.07.2011. године, значи након истека рока из цитираног члана.

Из напред изнетих разлога, применом члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа
судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић